JACKi

JACKi ZPRAVODAJ

KULTURA ~ SPORT

3/2023

www.jackijablunkov.cz

JINDŘICH KUCHEJDA
BLÁZNIVÁ CESTA KOLEM SVĚTA

více na str. 6

Opravdu nic nemá smysl?

Nic vlastně nemá smysl. Proč žiji? K čemu je dobré to věčné odříkání při honbě za lepším? Proč je tolik nespravedlnosti na světě? Proč je nenávist a utrpení, proč jsou války? Proč musím zemřít? Tato slova znějí jako údery kladivem. Každého z nás se dotýkají.

Je to jednosměrná ulička, která vede do beznaděje, zoufalství a rezignace.

Může nám vůbec někdo dát uspokojivou odpověď na všechny tyto otázky? Naše srdce je naplněno obavami, které se jen s velkou námahou snažíme překonat. To dokazuje, že nám tyto otázky nejsou lhostejné. Je těžké žít, když nenalézáme smysl života.

Falešné štěstí

Někteří lidé jsou zdánlivě velmi šťastní. Ale jsou opravdu šťastni? V televizi, novinách a časopisech vídáme každý den mnoho šťastných tváří. Z reklam na dovolené se na nás radostně usmívají mladí lidé, plakáty na osvěžující nápoje hýří optimizmem… Od reklamy na auta až po reklamu na těstoviny – všude se ukazuje radost ze života. Jako v reklamách tak i ve skutečnosti lidé často radost předstírají. Jen málokdo přizná, že hluboko v jeho srdci se skrývá prázdnota. V každém zůstává touha po pravém smyslu života.

Věčné otázky

Zdá se nelogické, že nás tyto otázky trápí i v dnešní době. Vždyť dnes se žije o mnoho lépe! Po materiální stránce určitě. Avšak ani rozvinutá věda a technika s množstvím nových informací nedala odpověď na naše otázky po smyslu života. Nikdo nedokáže přemoci smrt. Nikdo nám nevysvětlí, proč jsme zde, jaký má smysl náš plamínek života a kdy zhasne. A co bude potom… Ale my to chceme vědět! Kdo nám dá odpověď?

Tajemství smysluplného života

Na tyto otázky se lidé sami marně snaží najít odpověď. Paradoxem je, že tato odpověď je již dávno každému dostupná. Málokdo ji ale přijímá. Najdeme ji v Bibli, která přináší jedinečné poselství o smyslu naší existence.

Bible říká, že jenom Bůh, náš Stvořitel, může upokojit naši neklidnou mysl. Život bez Boha jinak nemá smysl, je prázdný.

Bůh tě miluje. Obětoval za tebe svého jediného Syna, Ježíše Krista, který zemřel na kříži a vstal z mrtvých, abys i ty mohl žít. V něm ti nabízí odpuštění všech tvých vin a věčný život v nebi.

Když odevzdáš svůj život Ježíši Kristu, stane se tvým Spasitelem, zachráncem, Pánem a Přítelem. Dá ti vnitřní pokoj a pravou radost. Nebudou tě už pronásledovat trýznivé otázky, tvůj život bude mít smysl, budeš vědět, proč a jak máš žít. Ježíš řekl: „Proste a bude vám dáno. Hledejte a naleznete, tlučte a bude vám otevřeno.“

(Bible, Matoušovo evangelium 7,7)

P. Alfred Volný, farář

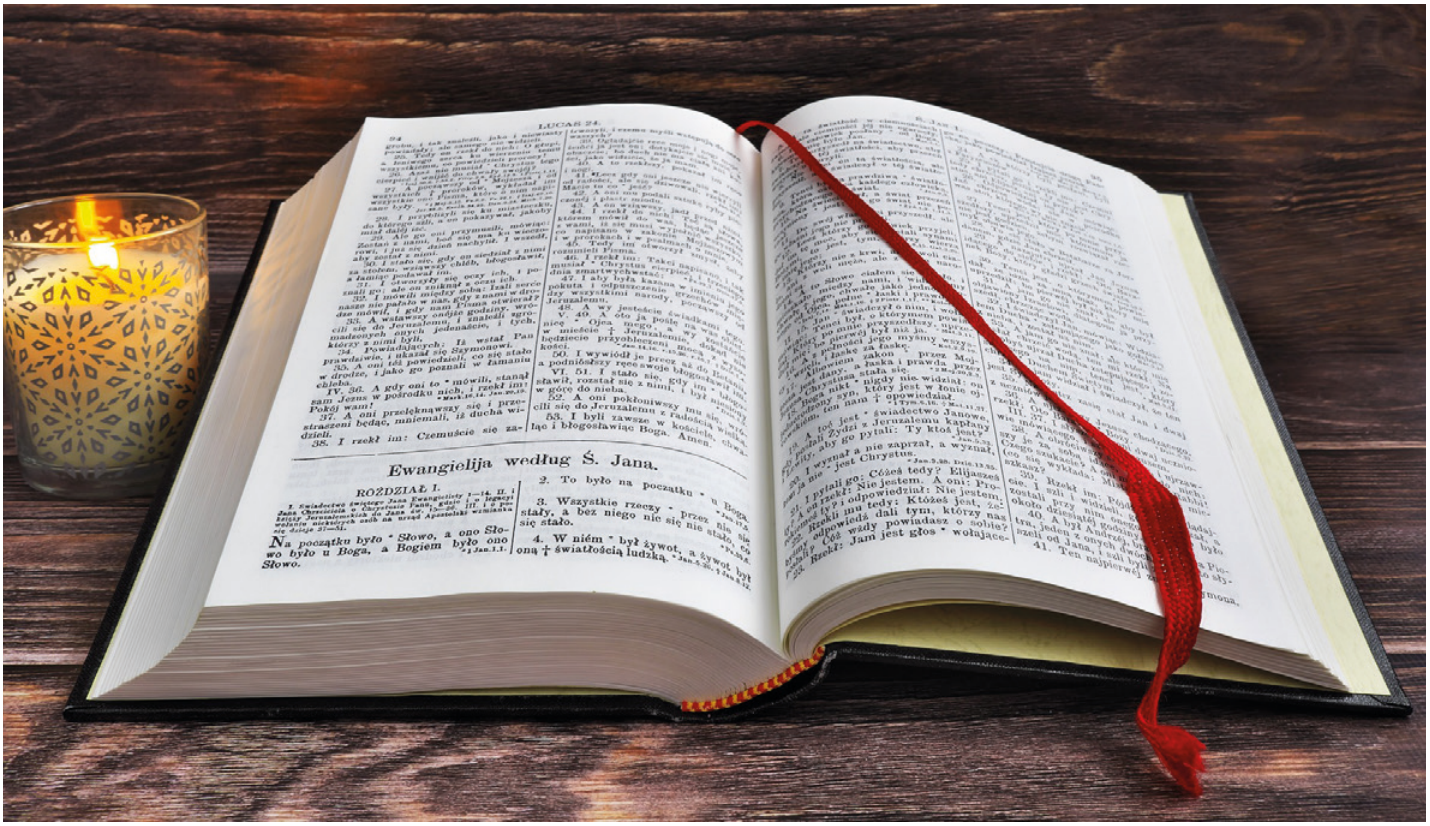

Noc s Andersenem

v Jablunkově

31.3.2023 od 18:00

18:00 Čtení v knihovně

19:30 Loutkové divadlo v knihovně

20:00 Lampionový průvod

20:30 Hudební hádanky v JACKi

21:00 Konec akce v JACKi

Vstupné 100Kč.
V ceně lampiony a večeře.
Pro děti od 4 do 10 let.
Rezervace nutná do 25.3.2023.
knihovna@jablunkov.cz
tel.777 975 217

POGWARKI SPOD ŁOCHODZITEJ

ZIYMIA CIESZYŃSKO - MAŁE CYNTRUM ŚWIATA

Ślónsk Cieszyński mo dzisio dwa płuca, przed i za-Olziański. Przez setki roków Ksiynstwo Cieszyński stanowiło jedyn łorganizm, ale łod wdycki był to twór wielokulturowy, wielojynzyczny, potym z upływym wieków aji coroz bardzij wieloreligijny i wielonarodowy. W łokresie przełómu XIX i XX wieku na Ziymi Cieszyńskij kwitło życi społeczne, kulturalne i gospodarcze – Ślónsk Cieszyński ze swoim górniczym Zagłymbim, hutami, kuźniami, kolejóm i rozwiniyntóm sieciom rozmaitych firm, przedsiymbiorstw i aji wysoko rozwiniyntóm kulturóm rolniczóm był jednym z nejbogatszich regiónów całego cesarstwa austro-madziarskigo. Rozwijała sie tu nie jyny gospodarka i rolnictwo, ale i wspaniale rozkwitała oświata, działały liczne czytelnie ludowe, zespoły teatralne, ludzie radzi sie zbiyrali na festynach, dożynkach, wiecach, zebraniach, przedstawiyniach. Wroz śpiywali, bawili sie, współpracowali na rozmaitych polach. Tu prawie każdy umioł czytać i mioł co czytać, bo wychodziło mnóstwo tutejszich gazet łod Gwiazdki Cieszyńskij poczynajónc, przez Ewangielika, Górnika, Głos Ludu Śląskiego i Rolnika Śląskiego po Zaranie Śląskie oraz mnóstwo inszych. Połowa z ponad 200 wychodzóncych w regiónie cieszyńskim od 1848 roku czasopism ukazywała sie w jynzyku polskim, reszta po niymiecku i czesku.

Moc Cieszynioków o górolskich, chłopskich abo robotniczych korzyniach, kierzi ukóńczyli studyja w Wiedniu, Pradze, Krakowie i inkszych ośrodkach akademickich stowało sie świadómóm swoich ludowych korzyni elitóm, kiero rozsławiła etos cieszyńskij intyligyncyji po całej Europie Środkowej. Przikładym niech bedóm historyje rodów Michejdów, Buzków, Bystróniów, Suszków, Niedobów i wielu inkszich, z kierych wywodzili sie wybitni profesorowie, naukowcy, humaniści, inżynierowie, duchowni, artyści, oficerowie czy medycy. Móndrze kształtowano na Ziymi Cieszyńskij środkowo-europejskóm tożsamość, połónczónóm z silnym regiónalnym etosym cieszyńskim. Zawiyrała w sebie jakoby w pigułce nejcynniyjsze cechy europejskigo humanizmu, zabarwióne specyficznym „cieszyńskim", ludowym kolorytym. Nejważniyjśi cechy cieszyńskigo etosu to: ***pracowitość, ludowe korzynie, chłopsko i mieszczańsko determinacyja oraz łodpowiedzialność za swoje czyny i słowa, równy szacunek zarówno dlo pracy fizycznej jak i dlo nauki, wielokulturowość, wielojynzyczność, wieloreligijność, pluralizm polityczny, tolerancja i zrozumiyni dlo łodmiynnych zapatrywań, szacunek dlo inkszich narodów, ważno rola niewiast w życiu społecznym, umiyjyntność przekraczanio barier etnicznych i bogate doświadczyni współpracy miyndzynarodowej na pograniczu.***

Zadania dlo Naszego Pokolynio

Na tym wspaniałym i drogocynnym kapitale naszych Przodków mogymy współcześnie budować dobróm przisztość dlo nas oraz dlo pokolynio naszych dzieci i wnuków. Przisztości nie do sie budować bez wartości, bez móndrości, bez kapitału społecznego, gospodarczego i kulturowego. A my tu tyn kapitał i ty wartości mómy, mómy swoje łorganizacyje społeczne i kulturalne, mómy zespoły, szkoły, czytelnie, wydawnictwa. Poradzimy tu na Ziymi Cieszyńskij współpracować z każdym człowiekym, każdóm organizacjom niezależnie łod jynzyka jakim sie posługuje, czy kraju w jakim sie znajduje. Zaolzianie majóm swoich przyjaciół po łobu strónach łOlzy i dalij w całych Czechach, na Słowiokach i w Polsce. Majóm też przi łodewrzytych granicach przyjaciół w całej Europie i aji w łodległych zakóntkach świata. Tym, co Zaolziański Región wyróżnio w tyj czyńści Europy, je właśnie bogactwo kultury łodziedziczónej po przodkach i dwu, trzi a nawet cztyro-jynzyczno kultura oraz szkolnictwo - dyć edukacyja prowadzóno je tu w jynzyku czeskim, polskim, angielskim i aji „po naszymu", nie mówiónc ło inszych jynzykach. Taki wielojynzykowe i wielokulturowe kształcyni młodych ludzi niesamowicie wzbogaco ich duchowo i łotwiyro oczy, uczónc dziwać sie na świat jakoby ponad granicami. Dzisio w każdym kraju, w całej Europie i aji na świecie trzeba ludzi, kierzi poradzóm przekroczać granice miyndzy ludziami, różnymi światopoglóndami i kulturami. Kierzi swojóm móndróm, otwartóm na drugigo człowieka postawóm ukazujóm, że może być życi w tyj czyńści naszej Europy lepsze, móndrzyjsze, zgodliwsze, piekniyjsze i bogatsze.

Z górolskim pozdrowiynim
Andrzej Suszka z Rupiynki łod Fiedora

VBORSKA
PHOTOGRAPHER

VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ
VERONIKY BORSKÉ

VERNISÁŽ
13.3.2023 v 17:00
v JACKi
MARIÁNSKÉ NÁMĚSTÍ 1

VÝSTAVA POTRVÁ
DO 13.4.2023

JACKi

"Splnil jsem si sen. Kdybych na začátku věděl, co mě čeká, asi bych se k tomu neodhodlal."

Jindřich Kuchejda – cestovatel, mořeplavec.

Snem všech mořeplavců je obeplout zeměkouli. Jsou však i obyčejní suchozemští blázni, kteří si splnili stejnou touhu bez jakýchkoli předešlých zkušeností. Dokonce si sami k tomu účelu postavili loď a jedním z nich je p. Jinřich Kuchejda z Třince.

Kdo přišel s nápadem na plavbu kolem světa?

Byl to známý český mořeplavec, který napsal i hodně knih, natočil i dokumenty o plavbách, Rudolf Krautschneider. Postupně se plavil na menších lodích, pak větších, jednu cestu kolem světa už absolvoval dřív. Měl velký sen o stavbě repliky lodi mořeplavce Magalhãese, který před 500 lety jako první na světě obeplul zeměkouli na plachetnici Victoria. Hodně ho mrzelo, že Magalhães je nedoceněný, že nikdy nebyla postavena replika jeho lodi. Původně chtěl Victorii postavit kompletně celou, ale pak objevil v Kolobřehu v Polsku rozestavěnou dřevěnou loď, koupil ji a měl základ trupu. Pro nás stavitele to byla velká pomoc, protože doposud nikdo z nás nikdy nestavěl žádnou loď.

Za jak dlouho jste loď postavili? A kdo vlastně rozuměl stavění lodí?

Loď se začala stavět v roce 1997, asi 2 roky předtím se jen připravoval materiál. Rudolf postavil už sice dvě lodě, ale ty byly menší a ocelové. Jeden z nás byl bývalý lodník, ale ostatní to byli studenti, pak celník, hasič, já havíř. V Kolobřehu byla kostra a polovina tzv. obšívky. Když jsme loď chtěli dopravit do Čech, muselo se zajistit, aby byl ten trup vodotěsný. Musel se doplnit prkny alespoň provizorně. V přístavu nás pozoroval jeden stavitel lodí, polsky se jim říká „szkutnik". K němu jsme chodili pro rady. Nešlo mu do hlavy, že chceme stavět loď, a nemáme žádné zkušenosti. V Polsku je málo lidí, co umí stavět lodě. Trup lodi jsme dovezli do Ústí nad Labem, kde probíhala stavba, nedalo mu to, dojížděl za námi a dělal nám vlastně stavební dozor. Taky díky němu se nám povedlo postavit loď tak, aby doplula a nepotopila se.

Kolik je třeba peněz pro stavbu lodi a odkud jste brali finance?

Kolik jsme do toho dali peněz, to už nikdo nespočítá. Neměli jsme žádné sponzory a každý do toho dal všechno, co vlastnil. Rudolf koupil pilu a dřevo jsme si nařezali sami, pila i vydělávala, ale taky ji bylo třeba splácet. Polovina z nás vždy pracovala na stavbě lodi a další polovina vydělávala v zahraničí. Za vydělané peníze se nakupoval materiál, železné části, nýty, lana atd. Různě jsme se střídali. Když bylo málo peněz, tak se méně stavělo a více chodilo do práce. Já jsem už předtím pracoval v Itálii, takže jsem jezdil vydělávat tam.

Z jakého materiálu byla loď postavena?

Teď se staví lodě hlavně tak, aby byly lehké a rychlé. My jsme stavěli repliku staré lodi, takže to bylo hlavně dřevo. Kostra byla dubová, obšívka z modřínu, paluba, nástavby a stěžně ze smrku. Stěžně jsme dělali vždy z jednoho stromu.

Než jste vypluli, zkoušeli jste loď někde jinde?

Trénovali jsme na Odře. Během stavby jsme studovali odbornou literaturu, chodili na jiné lodě a sbírali informace. Odkoukal jsem práci s plachtami, všechno si zapisoval, maloval plánky.

Bylo to spíš dobrodružství anebo čisté bláznovství, a přežili jste jen díky štěstí?

Snažili jsme se, aby se nestal nějaký průšvih, ale měli jsme i hodně štěstí. Když jsme v roce 1999 vyjížděli, Poláci se s námi loučili už navždy. Když jsme se pak v roce 2004 vrátili, tak nevěřili. Jeden z nich řekl, že jsme se vrátili jen proto, že jsme netušili, že dokázat to je nemožné.

Ve srovnání s plavbou kolem světa původní lodí jste to měli asi lehčí díky novým možnostem techniky, měli jste i motor, nebo vás poháněl jen vítr?

Jediná výhoda pro naši plavbu ve srovnání s Magalhãesem bylo, že jsme věděli, kam plout, měli jsme mapy a přístroj GPS. Jinak podmínky jsme měli stejné jak na původní lodi z 16. století. Akorát tehdy tam bylo 30 – 40 lidí, kteří byli námořníci, měli to jako zaměstnání, byli velmi zkušení. Kdysi byl taky asi 100x menší provoz na moři. Nás na začátku bylo 12, jenže po 3 měsících už jen 6. S lodí, co váží kolem 50 tun, bylo riskantní vplout do jakéhokoliv přístavu jen na plachtách,

když je tam plno hodně drahých lodí. Neměli jsme ani pojištění, proto jsme se rozhodli pořídit si motor. Dojeli jsme na Floridu a tam strávili 9 měsíců. Pět měsíců jsme vydělávali peníze a koupili motor z potopené rybářské lodi. Motor jsme používali jen na manévrování v přístavu kvůli bezpečnosti. Na moři nezáleží na tom, za jak dlouho otočíte loď, ale u břehu záleží na každé minutě. Kdyby úřady věděly, že nemáme motor, tak nás do přístavu ani nepustí. Nějaký čas se to dalo utajit, ale problém byl i ten, že celá loď byla postavena načerno a neměla žádné doklady. Nám, jako námořníkům, taky chyběly doklady, takže se nesměl stát žádný průšvih. Když jsme vyjížděli z Čech, celníkům to sice bylo divné, ale v té době nikdo neznal pravidla, která se teprve tvořila, a vše se měnilo. Ale taky proto, že nám hodně lidí fandilo. Takže se tvářili, že nic nevědí.

Takže jste byli vlastně nelegální plavidlo?

Když jsme připlouvali zpět do ústí Labe, kde nás zkontrolovali Němci, zjistili, že nemáme papíry, tak poslali informaci na ministerstvo dopravy do ČR. Tam vůbec nevěděli, že se někde plaví loď s českou vlajkou, začali to vyšetřovat a později z toho byly problémy. Během plavby jsme měli problémy jen jednou. Byl to Magelanův průliv. Byly tam přísné předpisy, protože v průlivu je hodně bouřek a moc lodí se tam potopí. Kdo se tam plaví, musí každý den hlásit svoji polohu a splňovat další bezpečnostní podmínky, jako jsou certifikované vesty a jiné vybavení. A my přijeli jako partyzáni a dokonce bez papírů. Vjezd do průlivu povoluje armáda. Úředník nás odmítl pustit. Měli jsme naštěstí kontakt na organizaci, která nese název kdysi pirátského „Bratrstva pobřeží“, spolek z Chile a Argentiny. Každý, kdo v Chile něco znamená, do bratrstva patří. Byli nadšeni, že jsme postavili repliku Magelanovy Victorie a jedeme v jeho stopách. Magelán je pro ně nejslavnější osobnost, na hlavním náměstí stojí jeho socha, ulice nesou jeho jméno. Proto nám pomohli.

Kdo byl kapitánem lodi, a jak to bylo s morálkou námořníků, měli vůči kapitánovi respekt?

Až do Ameriky byl kapitánem Rudolf Krautschneider. Jediný z nás, co měl zkušenosti s navigací, ovládáním lodi, strategií podle větru atd. Druhý ze zkušených se spíše staral o údržbu lodě, aby vše fungovalo. Všichni se učili za pochodu, dopředu jsme si jen něco nastudovali z knížek během stavby lodi. V Americe se Rudolf rozhodl, že změní celý svůj život, během plavby si našel jinou ženu, odešel i od nás. Dostali jsme se do krize. Nevěděli jsme, jestli máme pokračovat, neměli jsme kapitána. Nikdo neměl na to papíry. Nakonec si vybrali mě, nejmíň jsem všem vadil. Kapitán musí být neustále ve střehu a vnímat, co si přeje

posádka, jestli třeba chtějí zůstat nějaký čas v konkrétním přístavu anebo chtějí jet dál. Je to o tom být diplomat a dělat kompromisy. Ve všem se domluvit a hlavně dbát o bezpečnost posádky.

Jak to bylo na lodi s hygienou, pitnou vodou, je třeba velké zásoby?

V nádrži jsme měli tunu vody, to bylo na vaření a pití, 3 litry vody na osobu a den. Na ostatní věci se používala mořská voda. Na lodi nebyla koupelna ani záchod. Pro koupání u rychlosti 4 uzly a méně jsme se vázali na lano, skočili do vody a loď nás táhla. U toho není nutné ani mýdlo.

Jaké vlastnosti musí mít námořník?

Důležitá je trpělivost. Vlastně nejlepší námořník je ten, který se umí nudit, komu nevadí, že každý den je stejný. Když se jelo třeba přes Atlantik, tak kromě údržby lodi člověk jen jí, spí, nebo má službu při obsluze plachet, kormidla anebo v kuchyni. Někdo dokáže i při tom houpání třeba číst. Ale prakticky pořád vidí jen loď, vodu a pořád ty stejné lidi. Pohled na vodu je nádherný, ale trvá to den co den. Pro někoho to je ubíjející. Z toho vzniká vlastně ta ponorková nemoc.

Jak se ta ponorková nemoc projevuje a jsou na moři i jiné nemoci?

Ponorková nemoc se postupně dostavila u každého z nás. Je to něco extrémního, zvlášť na dlouhých plavbách.

Člověk nemá žádné soukromí, nikdo z nás neměl svoji kajutu, byly to jen kóje. Je to postel, která připomíná rakev, abyste nevypadli. A ještě si musíte dát nějaké věci, hadry kolem sebe, abyste se nehýbali. Když se loď kymácí, aby se tělo a hlavně hlava neodřela do krve. U ponorkové nemoci jste přesvědčen, že za vaše utrpení můžou ti druzí. Vadí vám všechno, i třeba to, jak někdo sedí. Ivan třeba 5 dnů v kuse nemluvil. Já si taky pamatuji, že když to postihlo mě, choval jsem se nepříjemně, ale pak jsem byl shovívavý k ostatním. Základní posádka už tomu rozuměla, ale když přišel někdo nový, nechápal to a nevěřil nám, že je nemocný. Nejhorší je, že nikdy nevíte, kdy vás to popadne. Ostatní nemoci se nám vyhýbaly. Na moři nejsou bacily, takže nejde onemocnět, je to skoro sterilní prostředí.

Možná nejznámější na moři je mořská nemoc, je to tak, že s časem si tělo zvykne na to houpání a mořská nemoc pomine?

Někteří tvrdí, že námořník nesmí trpět mořskou nemocí. Ale já jsem ji měl po celou plavbu. Někomu to přejde za pár hodin, někomu za pár dnů, ale mě to zůstalo. Pokud moře není moc rozbouřené, je to lepší, ale stejně se dá sníst jen polovinu množství jídla, než na co jste zvyklí. Někoho bolí i hlava, anebo nemůže chodit. A ještě k tomu není kde utéct. Za naši plavbu měla nejhorší mořskou nemoc jedna dívka z Prahy. Říkal jsem si, že uteče v prvním přístavu. Cestovala z Chile s přítelem a mořská nemoc ji postihla dřív, než jsme vypluli. Nakonec s námi jela přes celý Tichý oceán až na Nový Zéland, a to trvalo necelých 9 měsíců. Její přítel s ní kdysi udělal takovou dohodu, že pokud s ním vydrží 10 let, tak si ji vezme. V té době byli spolu 7 a půl roku. Když jsme dorazili na Nový Zéland, řekl, že ji už ty 3 roky odpouští. Potkal jsem je po 20 letech teď nedávno a ona řekla, že ve svém životě už nikdy nezažila nic hezčího, než byla ta plavba.

Měli jste kuchaře, anebo s tím jídlem to bylo spíše o dodání nutných živin a většina za tu plavbu zhubla. A jak to bylo s alkoholem?

S alkoholem to bylo těžké. Většina padla na úplatky za různou pomoc. Taky na lodi, když máte službu, nemůžete být pod vlivem a hlavně hodně námořníků na malé lodi, která se neustálé houpe, trpí mořskou nemocí a to chuť na alkohol není. Samozřejmě všichni zhubnou i díky této nemoci. Kuchaře jsme neměli, střídali jsme se s vařením. Já jsem to řešil tak, že když to nebylo povedené, podával jsem jídlo o dvě hodiny později. To už měli takový hlad, že jim bylo jedno, co jedí. Různorodost jídla byla omezená taky zásobami. Neměli jsme ledničku a zelenina vydržela jen nějaký čas po vyplutí. Dopadlo to většinou tak, že 3 – 4 x týdně byly fazole. Občas jsme chytili nějakou rybu a snažili jsme se vymýšlet nové recepty. Jednou za 3 dny jsme pekli chleba v kamnech na dřevo. To byl opravdu luxus. Většinou se jedl k večeři, k snídani se dělaly kaše.

Co jste dělali, když vás potkala na moři bouře? A překvapila vás hodně?

Bouře nepřicházejí najednou. Vítr se pomalu zvedá, vlny jsou čím dál větší. Pak se začnou přelévat. Nejhorší bouřky, co jsou na Severním Atlantském Oceánu, které trvají i několik týdnů, bychom nepřežili. Ta období musí námořníci znát a v té době se tam nikdo neplaví. Ale těch klasických bouří bylo nespočet. Potkal nás i hurikán ale my se stihli schovat do závětří za vysoký ostrov, v tom závětří jsme přežili. To bylo mimo sezónu, hurikány už neměly být, takže nás to překvapilo. Největší bouřku jsme zažili při pobřeží Chile. Vlny měly 8 metrů, ale protože centrum bouře bylo dál, tak se už nepřelévaly.

Během plavby jste navštívili mnoho států a přístavních měst. Zdrželi jste se někde déle? A líbilo se Vám někde natolik, že byste tam chtěl žít?

Nejdéle jsme zůstali na Floridě, kde jsme montovali motor. To bylo 9 měsíců, kdy jsme samozřejmě museli chodit do práce. Pak to bylo na Novém Zélandu – půl roku, protože po tu dobu tam trvá sezóna hurikánů. Pak 2x 3 měsíce v Brazílii. Tam se nám hodně líbilo. Ty trasy a postoje se musí taky naplánovat podle větru jaký je v určitém období. Byla spousta krásných míst, kde by se dalo žít, ale většinou se každému líbí tam, kde je podobná mentalita lidí, jak v jeho rodné zemi. Brazílie byla super, ale s tou mentalitou si člověk neporozumí. Kulturně jsou jinde. Jih Brazílie už byla mentalita podobná, a taky třeba Argentina, Chile anebo Nový Zéland, Austrálie, Jižní Afrika.

Potkali jste se na moři s piráty?

Byli to piráti, co nám pomáhali. Šlo o stejné „Bratrstvo pobřeží“, které nám pomohlo tehdy v Chile. Pak už se mezi bratrstvem rozneslo, že se plavíme na replice „Viktorky“ a když jsme přijeli do nějakého přístavu, udělali pirátské přepadení. Mají pirátské oblečení, klobouky, šavle, vše podle hodnosti. Svázali nás a udělali soud. Praví piráti jsou z chudších zemí a vyskytují se spíše v lokalitách, kde jezdí hodně turistů.

Byla během plavby nějaká krizová situace?

Ano a hodně krizová. Já jsem spal, Ivan vyráběl pohlednice, Michal byl na palubě. Napadlo ho, že zjistí, jak dlouho vydrží pod vodou. Měl vodotěsné hodinky, chytnul se kotevního řetězu a koukal na hodinky. Jenže ztratil vědomí. Než jsme zjistili, že není na palubě, ležel už na hladině s hlavou pod vodou. Naštěstí se ho podařilo oživit. To byl asi nejkrizovější moment celé plavby.

Psali jste si lodní deník?

Lodní deníky byly 2. Jeden oficiální, kde se zapisuje navigace, průběh cesty, počasí, kurs. Kdyby vypla GPS, tak se podle něj zrekonstruuje cesta a dá se pokračovat v plavbě. Zároveň slouží ke kontrole v případě, že se na moři něco stane. Druhý deník je o zážitcích na lodi, nakreslí se obrázky nebo nalepí fotky. Ivan Orel si psal ještě jeden deník, který pak posloužil jako podklad pro jeho knížku. Psal si ho i během stavby lodi.

Knížka popisuje celé vaše dobrodružství se stavbou a plavbou a jmenuje se „Idioti na plavbě kolem světa.“ Proč idioti?

Ta knížka se dělala stejně jako plavba. Říkali nám idioti, protože jsme nic nedělali podle pravidel. Když se totiž staví loď, nejdřív se seženou peníze, pak lidi, kteří to umí a pak se staví. My to dělali úplně obráceně. Nejdřív se řezaly desky, průběžně se sháněło, co se dalo. Ti, co stavění lodí trochu rozuměli, říkali, že to přece nikdy nepostavíme, že jsme normální idioti. Slyšeli jsme to tak často, až jsme

si tak začali říkat. Nebylo peněz na knížku, takže vznikala stejně, jako ta loď. Takže nejdřív to Ivan napsal, doplnil fotkami, které jsme během plavby průběžně pořizovali, a pak sháněl peníze. Nakonec se mu to povedlo a vydal 10 000 výtisků. Půjčku však bylo třeba splácet, proto se dělaly besedy a tam se to prodávalo. Když se ovšem zvěst o knížce rozešla, rychle se rozprodaly, a dokonce se udělal ještě dotisk 2 000 ks.

Jaké je Vaše vzdělání a jaké jste dělal zaměstnání?

Já se vyučil a dělal na šachtě, z politických důvodů jsem neměl jinou možnost. Po převratu jsem odjel do Řecka, rok jsem bydlel a pracoval v Aténách. Už tam mě moře táhlo a chtěl jsem se dostat na nákladní loď jako námořník. Ale kamarád, se kterým jsem tam byl, si zlomil nohu a vrátili jsme se domů. Protože jsem se věnoval horolezectví, ocitl jsem se na horách v Itálii, tam jsem si našel práci. Při jedné z návštěv doma jsem se dozvěděl z novin o stavbě „Viktorky“. Vnímal jsem to jako znamení osudu, protože už od školy jsem toužil stát se námořníkem.

Je pro vás svoboda hodně důležitá? Vyplout na moře, utéct od běžného života a zbavit se zodpovědnosti mi připadá jako veliká svoboda.

Člověk, aby se mohl cítit šťastný na lodi, nemůže mít na souši žádné silnější vazby. Ti, co měli rodinu, se s časem necítili na lodi dobře, a za nějaký čas odcházeli. Svoboda v našem případě nebyla o tom utéct od reality, na moři jsme spíš cítili zodpovědnost, a nejen za sebe. Svoboda byla v tom, že jsme nemuseli být nikomu za nic vděční. Neměli jsme sponzory a tím žádné závazky vůči nim. Ta moje touha přeplout lodí zeměkouli byla vlastně taky ztráta svobody, svázalo mě to vydržet až do konce ve velikém nepohodlí, s málem jídla, v chladu, v ohrožení života. Z druhé strany, kdybych se k tomu neodhodlal, celý zbytek života bych měl výčitky, že jsem to ani nezkusil. Měl jsem neklid, kterého jsem se cestou kolem světa zbavil a tím jsem získal tu svobodu. Dnes jsem za to vděčný. Někdo má v sobě něco takového, že zdolá jeden cíl a hned má před sebou další. A to po celý život. Já jsem si svou touhu vyplnil a další velké cíle nemám. Kdybych na začátku věděl, co mě čeká, asi bych se pro něco takového už nerozhodnul. Ve Štětíně bydlím teď přes léto od června do září v přístavu na lodi, někdy na moři. Taky vypomáhám, když chce někdo vyjet na moře a nemá zkušenosti mořeplavce. Je to pro mě teď koníček a způsob života.

Děkujeme za rozhovor a přejeme dobrý vítr do plachet.

Irena Jurgová

Foto: archív Jindřich Kuchejda

Świat już je taki-wszelijaki

Mówi sie, że pogoda w marcu je jak w garcu. Zima nóm jeszcze nie odeszła, ale za to wiosna sie co roz to bardzi głosi ło swoje miyjsce. Z pogodóm to je naprowdym loteria, nigdy nie wiymy porzóndnie, co nas jutro czako. Z modelami prognozy pogody nie lza wdycki na 100% rachować. Już sie nóm wracajóm piyrszi ptoszki z ciepłych krajów, a to je sygnał, że świat je jeszcze w porzóndku. Kany bedymy latoś ryć, sadzić a sioć? To sóm pytania ludzi na dziedzinie, kierym sie jeszcze nie ciónżi cosi zrobić w zogrodzie. Sóm tacy, co już teraz nimajóm miyjsca na parapetach, bo już wszyndzi majóm łobsiote kofliczki łod kany jakich jogurtów. Przeważnie już w lutym sie sieje papryki, teraz w marcu paradajki. Na zogóny je dobre już posioć bób a groszek, czim wczasi jich posadzymy do ziymie, tym lepi porosnóm, ani mrozy jim moc nie wadzóm. Ludzie, kierzi majóm radzi robote na polu a w zogrodzie, czynsto sóm bardzi optymistyczni łod tych, kierzi nic nie robióm, ale ło to wiyncej narzykajóm. Gdo jeszcze nie powiesił budke dlo ptoszków, tak je niejwyższi czas, bo sikorki już oblatujóm a chladajóm dobre miyjsce na zagnieżdzyni. Nikiedy je dobre zrobić cosi aji dlo tych stworzyń, kiere żijóm wedle nas, bo to potym aji o nas cosi wypowiado.

Świat kole nas nima ani dobry, ani zły a wdycki bedzie taki, jaki se go zrobiymy a jaki go bedymy chcieć widzieć. Ludzie, kierzi majóm radzi kwiotka a wszystko żywe dołokoła, majóm radzi aji sebie a blizkigo człowieka. Je trzeba chladać bogactwo w nas aji kole nas, bo potym sie lepi darzi żić. Z tym, jak sie nóm pieknie przziroda zielyni, mogymy dary z jeji rynki używać ku naszimu zdrowiu. Mało zielinka, kiero rośnie w trowie, dokoże zrobić cuda z ludzkim organizmym. Nie trzeba chodzić daleko, kiela razy sie starczi rozglóndnyć a przizdrzić sie tymu, co rośnie przi chałpie. Jak sie prawi: „Cudze chwolimy a sami nie wiymy, co posiadómy“. To idzie interpretować na kaj jaki dziedziny naszigo żiwota tu w dolinie pod gróniami. Nie zostowejmy stoć ze założónymi rynkami a chytejmy sie tóm prawóm rynkóm tych prawych ludzi. Je taki stare móndre przisłowi: „Mioł byś ło kimsi powiedzieć cosi szpatnego, to se raczi ugryź w jynzyk, niech ci pociecze czyrwióno“... drugi zaś prawi: „Miłuj bliźniego swego a bier kija na niego!“ Albo: „Nie rób drugimu dobrze a nie beje Ci źle“...Jeśli ście sie dobrali tu tego kóńca, tak Wóm życzym: „Miyjcie sie tak, jak chcecie!“

Janek z Brzega
Foto: autor

Týden pro ženy

s JACKi

6.3.-10.3.2023 v 17:00

Pondělí
Jak se líčit
Katka Woclawková

Úterý
Dekorace z květin
Dárečkov

Středa
Intim přednáška
Eva Nesrstová

Čtvrtek
Sebeobrana
Krav Maga

Pátek
Kino: Vem si mě

Vstupné 50 Kč
v ceně malé občerstvení

Nutná rezervace
na email kultura@jablunkov.cz
tel. 558 358 013

JACKi
Jablunkovské centrum kultury a informací

Mój region, mój dóm.

Irena Plšková Cichá (z dómu Sikorová)

Pani Irena Plšková Cichá pochodzi z Jabłónkowa. Chodziła do czeski szkoły, ale dycki jóm ciónghła ta kultura, w kierej wyrosła. Także jynzyk „po naszimu" je ji blizki a z tym je zwiónzane aji wszecko, co robi a co jóm w żiwocie nejwiyncej bawi. Wystudowała Střední knihovnickou školu v Brně – specializace: Kulturně výchovná činnost, potym studiowała na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach - Kulturoznawstwo. Po zyskaniu doktoratu z etnologii na Masarykově Univerzitě v Brně pracuje glównie jako etnolog w regionie Ślónska Cieszińskigo. Swoje zdolności wyużiwo jako wydawca w wydawnictwie Regio a stowarzyszyniu Ducatus Teschinensis. Jako badacz, edytor aji autor wydała już wiyncej niż 15 publikacji, kiere sóm zwiónzane tu z tym regionym. Sama pisze a chce tym przibliżić ludzióm całóm tutejszóm kulture, historie a żiwot na Zaolziu.

Prof. Karol Daniel Kadłubiec a pani Irena Plšková Cichá

Czim pani chciała być jako mało?

Dycki od mała jyny nauczicielkóm.

Ku czymu dzisiejszi człowiek potrzebuje etnologie, może być dlo niego jakómsi inspiracjóm? Abo je to bardzi rzecz kultury a też ludzi, kierzi nióm żijóm?

Dzisiejszimu człowieku pómogo etnologia ku tymu, aby se uświadomił, kaj mo korzynie, bo człowiek bez korzyni je jako rzyka bez źródła. Praktycznie dziynki tymu, że sóm etnologowie aji amatorzi, kierzi badajóm regiony, sie zachowało kupa pieśniczek aji tekstów po naszich przodkach. Człowiek by mioł wiedzieć a uświadómiać se, skónd pochodzi a jakóm kulture mieli jego przodkowie.

Je waszo robota zwiónzano z tym zainteresowanim o region, o kulture zaolziańskóm?

Moja robota je jak nejwiyncej zwiónzano ze Ślónskym Cieszyńskim, kaj móm korzynie. Jo sie dycki zajmowała jego historióm a wszeckim, co z nim było zwiónzane. Sóm to nasze zwyczaje ludowe, obrzyndy a głównie nasz jynzyk, kiery je specyficzny a łónczi ludzi, kierzi tu wyrośli, czi sóm polski czi czeski narodowości. Z tego jynzyka, kiery je nejważniejszi, wychodzi cało naszo kultura. Mómy swój jynzyk a to nóm może kupa regionów zazdrościć. Bez niego by nie było ludowej kultury, zwyczajów, tańców, opowiadań, pieśniczek…

Z jakich źródeł bierecie informacje przi swoji robocie? Je to ciynżki sie ku tym materiałóm dostać? Isto normalni śmiertelnik nimo tóm możliwość?

Jo se myślim, że każdy człowiek mo tóm możliwość, bo każdy mo wolny przistymp do archiwów. My tu mómy „Zemský archiv v Opavě" (pobočka ve Frýdku-Místku), mómy tu muzea (Muzeum Těšínska, Muzeum Śląska Cieszyńskiego), kaj też każdy może prziść a na miejscu może studować. W dzisiejszich czasach je už aji kupa materiałów zdigitalizowanych, naprzikład prawie z „Zemského archivu v Opavě" albo „Książnicy Cieszyńskiej"w Cieszynie. Ale jo bierym inspiracje nejwiyncej u ludzi. Jeszcze chcym tego czim jak nejwiyncej pozbiyrać od tych, kierzi cosi pamiyntajóm a kierzi jeszcze cosi zażili . Myślim se, że ta żiwo historia w ustnym podaniu je bardzo ważno. Do dzisio lutujym, że jak jo była młodszo, tak jo se nic nie zapisała, ani nie nagrała, bo wtedy ludzie jeszcze fest opowiadali a były to ciekawe rzeczi. Na szczyńści egzystujóm w naszim regionie tacy ludzie, jako pan profesor Karol Daniel Kadłubiec, kiery od 60tych roków zeszłego wieku chodził za ludziami z magnetofónym, nagrowoł gawyndziarzi ludowych, jejich opowiadania aji pieśniczki. Było (a isto jeszcze aji sóm) wiyncej takich zocnych ludzi, naprzikład Tónik Szpyrc, kierzi też chodzili ni jyny po archiwach, ale aji za ludziami, zbiyrali fotki a informacje. No a jak piszym cosi zwiónzanego z historyjóm, chladóm informacje u historyków, we starych ksiónżkach, we wszeckich możliwych materiałach a informacjach, kiere ludzie nazbiyrali a zapisali.

Teraz bywocie w Bystrzicy, udzielała sie tam Pani na wytworzyniu muzea. Co wszecko sie musiało zrobić? Je už muzeum dokónczóne, abo sie fórt jeszcze tworzi?

Z bystrzickóm gminóm współpracujym už dłógo na różnych projektach. Przi muzeum to nie była lachko, ale zato piekno robota. Jeszcze z architektkóm Vladislavou Petříkovou a kierowniczkóm wydziału kultury na gminie Irenóm Ondraszek my sie starały wytworzić cosi pieknego, do danego tematu:" Dziedzictwo goroli

ślónskich". Jeździli my po chałpach, zbiyrali stare stroje ślónski czi gorolski, stare szatki. Aji ludzie poprzinoszali, co jeszcze starego dóma naszli. A mojim zadanim było aji napisać teksty ku każdej tej rzeczi, ku tematóm: w czim ludzie żili, jako tu żili, po jakimu mówili atd. Także w tym muzeu sóm aji krasne eksponaty a fotki. Zyskali my aji fotki pana Karola Kalety, kiery żił w Bystrzicy, mioł tu atelier, ale oprócz tego focił ludzi przi robocie, na sałaszach itp. Sóm to bardzo cenne dokumenty, kiere majóm wielki znaczyni dlo całego regionu.

Je znane, że wydowocie ksiónżki. Kiela ksiónżek wyszło uż we waszim wydawnictwie? Je kierosi, co je podle Was nejlepszo?

Wydowóm ksiónżki w dwóch wydawnictwach. W moim wydawnictwie Regio a potym w stowarzyszyniu Ducatus Teschinensis, kiere wydowo ksiónżki pisane głównie po naszimu. Sóm w nich aji teoretyczne czynści pisane po polsku a po czesku, aby ludzie wiedzieli, jako to powstało, czymu to tak je, jaki były gatunki opowiadań atd. Dogrómady my wydali isto przez 20 ksiónżek. Moje wydawnictwo je zamierzóne aji na ksiónżki o naszich dziedzinach, tak żech wydała aji ksiónżke o Piosku, Nowsiu a dalszi. Teraz bedzie wydany Nydek. Ksiónżki wydane w moim wydawnictwie sóm czesko-polski, bo respektujym historie naszigo regionu. Dziynki tymu sie ty ksiónżki sprzedujóm aji po polski strónie Ślónska Cieszyńskigo. Nie do sie powiedzieć, kiero ksiónżka je nejlepszo. Mie nejwiyncej cieszy współpraca z panym profesorym Karolym Danielym Kadłubcym, bo za swój żiwot tego kupa miyndzy ludziami pozbiyroł, zapisoł a dżynki niymu sie naszczynści kupa rzeczi zachowało. Chciała bych, aby sie to dziedzictwo kulturowe ku ludzióm dostało. Mówi sie, że dycki nejlepszo je ta ostatnio wydano ksiónżka. W zeszłym roku my z panym profesorym Kadłubcym wydali ksiónżke „Tak sie u nas opowiado", kaj sóm wybrane nejciekawszi opowiadania od znómych gawyndziarzi z całego Ślónska Cieszyńskigo. Także oprócz pani Chybidziurowej a pana Jeżowicza z Łabajki (Koszarziska) tam sóm aji gawyndziorze z Karwińska, aby ludzie mieli pojynci o całym regionie. Ilustracje do tej ksiónżki robił brat Tónika Szpyrca, Władek Szpyrc, kiery mo kapke tyn „styl" podobny, także je to fakt piekno ksiónżka.

Może nóm Pani przibliżić, kiela ksiónżek Pani wydała a kiela napisała?

Napisała żech ich wiyncej, ale pisała żech aji „Beskidzki grónie" 1. a 2. tom. Brała żech informacje z archiwów, ale aji wszecki ty kopce żech obeszła, do każdej chałpki żech sie starała wlyźć, zapisowała żech wszecko, co sie dało a zbiyrała fotki. Nejprzód wyszły „Beskidzki grónie nad Olzóm a Wisłóm", to były miejsca od Girowej po Cieszin – Ślónski Beskidy a potym „Beskidzki grónie za Olzóm a Wisłóm". To zaś były miejsca od Połómu po Praszi-wóm a aji dziszejszo polsko stróna (Równica atd.), aby były ty nasze Beskidy kapke szyrzi opisane. Nie szło o to, aby jo opisała, jak sie tam idzie, co tam je za chata atd., bo to nie sóm przewodniki. Tymu sóm w tych moich ksiónżkach aji opowieści, wydarzynia, przigody a cosi o żiwocie ludzi, kierzi w tych górach żili abo żijóm. Teraz żech je rada, że my ty ksiónżki zrobili (piyrszo wyszła w roku 2005), bo kupa tych ludzi uż nie żije a nikiere miejsca sie fest zmiyniły.

Piszecie we wiyncej jynzykach? Jaki jynzyk je dlo Was nejbardzi naturalny?

Jak czlowiek żije tu na tym terenie, tak praktycznie u jednego stołu może mówić trzóma aji sztyrzóma jynzykami. Dóma my mówili po naszimu, ale chodziła żech do czeski szkoły. Chłopa móm z Příbora, tak z nim mówim po czesku, współpracujym z kupa organizacjami aji osobami z Polski, także z nimi mówim po polsku. No a bywómy w Bystrzicy, a tam sie naszczynści jeszcze na kupa miejscach mówi po naszimu. Dlo mie je nejbardzi naturalno naszo gwara, bo je to mój rodny jynzyk.

Jaki ksiónżki wznikły ze współpracy z profesorym Karolym Danielym Kadłubcym?

Piyrszo ksiónżka, co my wydali razym, była „Opowiado Anna Chybidziurowa". Pani Chybidzuiurowa była świetno gawyndziarka z Bukowca. Pan profesor był u ni wiyncej niż 40 razy. Nagrowoł na stary „kotoučový" magnetofón. Opowiadoł mi, że to było cosi fenomenalnego, że by se pani Chybidziurowa zasłóżiła za opowiadani Nagrode Nobla. W ksiónżce „Śpiywo Anna Chybidziurowa" sóm pieśniczki aji z nutami, kiere zrobiła dr. Magdalena Szyndler z Uniwer-

sytetu Śląskiego w Katowicach podle nagrań pana profesora. W ksiónżce je przez 400 pieśniczek, kiere naśpiywała ni jyny pani Chybidziurowa aji inszi ludowi śpiywocy a muzykanci z południowej czyńści Ślónska Cieszyńskigo a pan profesor ich nagroł. Trzecio naszo wspólno ksiónżka je z terenów karwińskich a nazywo sie „Od Cieszyna do Bogumina". Sóm to opowiadania z tej czyńści naszigo regionu. Potym wyszła ksiónżka „Od Cieszyna sypana dróżeczka" a w ni sóm zaś pieśniczki z karwiński czyńści. O ostatni naszi wspólnej ksiónżce „Tak sie u nas opowiado" żech tu uż mówiła.

Jaki mocie plany do blizki przisztłości?

Teraz planujymy ksiónżke, kiero beje takim leksykonym cieszyński kultury ludowej, bo sie nóm zdo, że tu cosi takigo chybi. W polskim jynzyku wyszła ksiónżka „Płyniesz Olzo", ale w czeskim z tej kultury ludowej tego moc nima. Pan profesor Kadłubiec mo krómie tego pozbiyrane materiały od gawyndziarzi od Hrczawy aż po Bystrzyce a ty sóm też bardzo cenne a ciekawe. Tak gdyby sie nóm to podarziło, też by my ich chcieli wydać. Ksiónżka o Nydku by miała wynść w lecie. Krómie tego dopełniujymy ekspozycje w Drzewiónce w Nydku, kiero teraz słóżi aji jako „Informační centrum." Zbiyrali my eksponaty wszyndzi po chałpach w Nydku a pisała żech aji texty ku ekspozycji. Je to zaś inszo robota a też mie bawi. Teraz współpracujym z gminóm w Bystrzicy na przigotowaniu obchodów jubileuszu 600 roków od powstanio tej dziedziny. Gotujymy wystawe fotografii w Bystrzicy (na polu), bedzie aji jubileuszowo gazeta (ni jyny ze wspómniyniami starszich obywateli Bystrzice).

Co rada robicie we swoim wolnym czasie?

We swoim wolnym czasie rada czitóm, a móm tóm wygode, że mogym czitać czeski, polski aji słowiacki ksiónżki, jako aji kupa inszich ludzi tu stela. Rada chodzim na prelekcje, do kina, do teatru, na koncerty. Móm rada przirode, także chodzim po górach, kaj se aji fajnie spocznym.

Chce Pani cosi skozać naszim czitelnikóm?

Jo by jim życziła, aby se poradzili wożić tego, w jakim przepieknym kraju sie urodzili, aby go udzierżowali, pieknie go rozwijali, pamiyntali na swoje korzynie a fajnie se tu żili.

Dziynkujymy za wywiad i życzymy wydanio jeszcze kupa pieknych ksiónżek.

Irena Jurgová
Foto: archív Irena Plšková Cichá

Rozlosování fotbalových soutěží 1.FK Spartak Jablunkov

Moravskoslezský kraj A2B - ČPP I.A třída mužů skupina B
JARO 2023

kolo	datum	výkop	Soupeř		
15.	So 25.03.2023	15:00	1. FK Spartak Jablunkov	-	FK Baník Albrechtice
16.	So 01.04.2023	15:30	Finstal Lučina	-	1. FK Spartak Jablunkov
17.	So 08.04.2023	15:30	1. FK Spartak Jablunkov	-	První SC Staré Město
18.	So 15.04.2023	16:00	SK Beskyd Čeladná	-	1. FK Spartak Jablunkov
19.	So 22.04.2023	16:00	1. FK Spartak Jablunkov	-	TJ Dobratice
20.	Ne 30.04.2023	16:00	TJ Bystřice	-	1. FK Spartak Jablunkov
21.	So 06.05.2023	16:30	1. FK Spartak Jablunkov	-	TJ Pražmo-Raškovice
22.	Ne 14.05.2023	16:30	SC Smilovice		1. FK Spartak Jablunkov
23.	So 20.05.2023	17:00	1. FK Spartak Jablunkov	-	FC Libhošť
24.	So 27.05.2023	17:00	SK Horní Suchá	-	1. FK Spartak Jablunkov
25.	So 03.06.2023	17:00	TS Lokomotiva Petrovice	-	1. FK Spartak Jablunkov
26.	So 10.06.2023	17:00	1. FK Spartak Jablunkov	-	SK Tichá
14.	So 17.06.2023	17:00	SK Stonava	-	1. FK Spartak Jablunkov

Moravskoslezský kraj C2B - DASYN Krajská soutěž dorost skupina B
JARO 2023

kolo	datum	výkop	Soupeř		
15.	Ne 26.03.2023	12:30	1. FK Spartak Jablunkov	-	TJ Dobrá
16.	Ne 02.04.2023	10:00	FK Frýdek-Místek B	-	1. FK Spartak Jablunkov
17.	Ne 09.04.2023	13:00	1. FK Spartak Jablunkov	-	První SC Staré Město
18.	So 15.04.2023	13:45	TJ Václavovice	-	1. FK Spartak Jablunkov
19.	Ne 23.04.2023	13:30	1. FK Spartak Jablunkov	-	TJ Mořkov
20.	Ne 30.04.2023	13:30	TJ Bystřice	-	1. FK Spartak Jablunkov
21.	Ne 07.05.2023	14:00	1. FK Spartak Jablunkov	-	FC Kopřivnice
22.	So 13.05.2023	14:00	TJ Vendryně		1. FK Spartak Jablunkov
23.	Ne 21.05.2023	14:30	1. FK Spartak Jablunkov	-	BFK Frýdlant n. O.
24.	Ne 28.05.2023	10:00	FC Vlčovice-Mniší	-	1. FK Spartak Jablunkov
25.	So 03.06.2023	10:00	FK Český Těšín	-	1. FK Spartak Jablunkov
26.	Ne 11.06.2023	14:30	1. FK Spartak Jablunkov	-	FK Primus Příbor
14.	So 17.06.2023	14:45	TJ Sokol Fryčovice	-	1. FK Spartak Jablunkov

Moravskoslezský kraj E1A - POHÁRY BAUER Krajský přebor starší žáci
JARO 2023

kolo	datum	výkop	Soupeř		
15.	So 25.03.2023	09:00	1. FK Spartak Jablunkov	-	MFK Karviná B
16.	Ne 02.04.2023	09:30	FK Nový Jičín	-	1. FK Spartak Jablunkov
17.	So 08.04.2023	09:00	1. FK Spartak Jablunkov	-	FK Slavia Opava
18.	Ne 16.04.2023	09:30	MFK Vítkovice B	-	1. FK Spartak Jablunkov
19.	So 22.04.2023	09:00	1. FK Spartak Jablunkov	-	FK Frýdek-Místek B
20.	So 29.04.2023	10:00	FK Bospor Bohumín	-	1. FK Spartak Jablunkov
21.	So 06.05.2023	09:00	1. FK Spartak Jablunkov	-	FC SO Bruntál
22.	So 13.05.2023	10:00	FK Krnov		1. FK Spartak Jablunkov
23.	So 20.05.2023	09:00	1. FK Spartak Jablunkov	-	FK Stará Bělá
24.	So 27.05.2023	09:00	MFK Havířov	-	1. FK Spartak Jablunkov
25.	So 03.06.2023	13:15	FC Odra Petřkovice	-	1. FK Spartak Jablunkov
26.	So 10.06.2023	09:00	1. FK Spartak Jablunkov	-	FC Vřesina
14.	So 17.06.2023	10:00	SK Jiskra Rýmařov	-	1. FK Spartak Jablunkov

Moravskoslezský kraj F1A - POHÁRY BAUER Krajský přebor mladší žáci
JARO 2023

kolo	datum	výkop	Soupeř		
15.	So 25.03.2023	10:45	1. FK Spartak Jablunkov	-	MFK Karviná B
16.	Ne 02.04.2023	11:15	FK Nový Jičín	-	1. FK Spartak Jablunkov
17.	So 08.04.2023	10:45	1. FK Spartak Jablunkov	-	FK Slavia Opava
18.	Ne 16.04.2023	11:15	MFK Vítkovice B	-	1. FK Spartak Jablunkov
19.	So 22.04.2023	10:45	1. FK Spartak Jablunkov	-	FK Frýdek-Místek B
20.	So 29.04.2023	11:45	FK Bospor Bohumín	-	1. FK Spartak Jablunkov
21.	So 06.05.2023	10:45	1. FK Spartak Jablunkov	-	FC SO Bruntál
22.	So 13.05.2023	11:45	FK Krnov		1. FK Spartak Jablunkov
23.	So 20.05.2023	10:45	1. FK Spartak Jablunkov	-	FK Stará Bělá
24.	So 27.05.2023	10:45	MFK Havířov	-	1. FK Spartak Jablunkov
25.	So 03.06.2023	15:00	FC Odra Petřkovice	-	1. FK Spartak Jablunkov
26.	So 10.06.2023	10:45	1. FK Spartak Jablunkov	-	FC Vřesina
14.	So 17.06.2023	11:45	SK Jiskra Rýmařov	-	1. FK Spartak Jablunkov

KALENDÁRIUM AKCÍ

Jablunkov a okolí

BŘEZEN 2023

6. 3. 2023 – 10. 3. 2023

TÝDEN PRO ŽENY
V prostorách JACKi
Pořádá: Jablunkovské centrum kultury a informací

9. 3., 16. 3. 2023 v 9:00 – 15:00 hod

PRÁZDNINOVÝ ČTVRTEK
Výroba suvenýrů pro malé i velké.
Pořádá: Dřevěnka na Fojtství, Mosty u Jablunkova

13. 3. 2023 – 13. 4. 2023

Vernisáž fotografií Veroniky Borské
V prostorách JACKi
Pořádá: Jablunkovské centrum kultury a informací

16. 3. 2023 v 17:00 hod.

Autorské čtení Pavly Kovalovské
V prostorách JACKi
Pořádá: Jablunkovské centrum kultury a informací

18. 3. 2023

St. Patrick´s Day
Mosty u Jablunkova
Pořádá: Chata Skalka

23. 3. 2023 v 16:00

Vernisáž fotografií Jaroslava Hrachovce – „Mizející Orava“
Výstava potrvá do 21. 4. 2023
Pořádá: Dřevěnka na Fojtství, Mosty u Jablunkova

25. 3. 2023 v 17:00 hod.

Pohádková sobota „Až musel přijít Krakonoš“
Sál radnice Jablunkov
Pořádá: Jablunkovské centrum kultury a informací

31. 3. 2023 od 18:00 hod

Noc s Andersenem
V prostorách Jablunkovské knihovny a JACKi
Pořádá: Jablunkovské centrum kultury a informací

JACKi ZPRAVODAJ - periodický tisk územního samosprávného celku, města Jablunkov. Adresa vydavatele: Jablunkovské centrum kultury a informací, p.o., Mariánské náměstí 1, 739 91 Jablunkov, IČ 47999764. Vychází měsíčně pod ev. č. MK ČR E 23799 v nákladu 2100 ks. Místo vydání JACKi Jablunkov. Odpovědná osoba: Mgr. Gabriela Niedoba, ředitelka JACKi.
Příjem inzerce e-mail: jacki@jablunkov.cz, tel.: 558 358 013; redakce si vyhrazuje právo na krácení a úpravu textů.
Tisk a sazba: KLEINWÄCHTER holding s.r.o., Čajkovského 1511, 738 02 Frýdek-Místek.